

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obžalovaného **T. F. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 25. januára 2012 v Bratislave námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Krajského súdu v Žiline obžalovaným T. F. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného T. F. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák. a iné, vedená na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2To 113/2011, **sa tomuto súdu n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 10. júna 2011, sp. zn. 12T 121/2007, bol obžalovaný T. F. uznaný za vinného, v bodoch 1/ až 13/ rozsudku z pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. e/ Tr. zák., čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v bode 12/ rozsudku a v bodoch 1/ až 5/ a 7/ až 13/ rozsudku, z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe špecifikovanom v tomto rozsudku.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 4, § 41 ods. 1, v spojení s § 37 písm. h/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 10 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný T. F. odvolanie (č.l. 1377-1379), ktorým sa domáha, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine a vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vec bola predložená 21. decembra 2011 Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Písomným podaním zo 4. januára 2012 obžalovaný T. F. žiadal, aby jeho trestná vec nebola prejednávaná na Krajskom súde v Žiline, pretože v jeho trestnej veci už tento súd rozhodoval a vo svojom uznesení, sp. zn. 2To 59/2010, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu v Martine z 5. januára 2010 už konštatoval, že sa stotožňuje s okresným súdom v tom, ako tento vo veci postupoval a ako vyhodnotil dokazovanie a že spôsob akým to učinil zodpovedá stavu veci a zákonu. Podľa jeho názoru však rozsudok okresného súdu zákonu nezodpovedá, a preto teraz podané odvolanie, pokiaľ by o ňom rozhodoval Krajský súd v Žiline, by nemalo žiadny účinok. V ďalšej časti písomného podania obžalovaný analyzuje vo veci vykonané dokazovanie, z ktorého podľa neho vyplýva, že trestnej činnosti sa nedopustil.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Krajského súdu v Žiline, vec bola predložená 23. januára 2012 na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako na súd vecne i miestne príslušný o tejto námietke rozhodnúť.

Podľa existujúcej súdnej praxe, námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v danom prípade proti sudcom Krajského súdu v Žiline, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Trestného poriadku.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Sudcovia Krajského súdu v Žiline vo svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisu na č.l. 1390 - 1396 zhodne uviedli, že v predmetnej trestnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného T. F. nepoznajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným, preskúmal predložený spisový materiál a existenciu dôvodov pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa a zistil, že návrh obžalovaného nie je dôvodný.

V zmysle citovaného ustanovenia § 23 ods. 1 Trestného poriadku za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie účelu trestného konania iným súdom ako súdom miestne príslušným. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Pre zmenu príslušnosti súdu určenej zákonom, a teda pre rozhodnutie o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu toho istého druhu a stupňa musia existovať závažné „dôležité dôvody“. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom rozsiahlom podaní však neuviedol ani voči jednému sudcovi krajského súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nie nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri rozhodovaní v tejto veci. Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Dôležitým dôvodom odňatia a prikázania veci nemôže byť skutočnosť, že obžalovaný sa nestotožní s vecným rozhodnutím súdu. Na nápravu prípadných pochybení v rozhodovacej činnosti súdov slúžia výlučne riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa obžalovaný môže domáhať preskúmania jednotlivých rozhodnutí v jeho trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto môže konštatovať, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky tak, ako ich má na mysli ustanovenie § 23 ods. 1 Trestného poriadku, a preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného T. F. Krajskému súdu v Žiline neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová